

Prikaz odluke suda

Kž 1214/2014

VIŠI SUD U PODGORICI

Krivično odjeljenje

DRUGOSTEPENI KRIVIČNI PREDMETI

Presuda

21.10.2014.

Broj predmeta:

Sud:

Odjeljenje:

Vrsta predmeta:

Vrsta odluke:

Datum vijećanja:

Kž.br. 1214/2014

U IME CRNE GORE

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudija Miljane Pavličević, kao predsjednika vijeća, Evice Durutović i Hasnije Simonović, kao članova vijeća, uz učešće Ivane Orović kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optužene Č. S. zbog izvršenja krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 4 u vezi st. 3 i 1 KZ CG, odlučujući o žalbi punomoćnika oštećenih kao tužilaca P. Z. i J. E., advokata N. Lj., izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda u Podgorici, K.br.199/14 od 30.06.2014. godine, u sjednici vijeća održanoj u prisustvu supsidijarnih tužilaca i njihovog punomoćnika, dana 21.10.2014. godine, nakon tajnog vijećanja i glasanja, donio je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE žalba punomoćnika oštećenih kao tužilaca, advokata N. Lj., pa se u dijelu odluke o krivičnoj sankciji PREINAČAVA presuda Osnovnog suda u Podgorici, K.br. 199/14 od 30.06.2014. godine, a na način što se optužena Č. S., sa ličnim podacima kao u spisima predmeta, zbog izvršenja krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 4 u vezi st. 3 i 1 KZ CG, činjenično opisanog u izreci pobijane presude, i to na osnovu odredaba čl. 4, 5, 13, 15, 32, 36 i 42 KZ CG, OSUĐUJE na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

POVODOM žalbe punomoćnika oštećenih kao tužilaca, po službenoj dužnosti, UKIDA SE u dijelu odluke o troškovima krivičnog postupka presuda Osnovnog suda u Podgorici, K.br. 199/14 od 30.06.2014. godine, pa se samo u tom segmentu vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U ostalom dijelu prvostepena presuda ostaje neizmijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, optužena S. Č. je oglašena krivom zbog krivičnog djela davanje lažnog iskaza iz čl. 389 st. 4 u vezi st. 3 i 1 KZ CG, činjenično predstavljenog u izreci iste, za čije izvršenje joj je izrečena uslovna osuda, na način što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine i istovremeno određeno da se ista neće izvršiti ukoliko optužena u roku od dvije godine nakon pravosnažnosti odluke ne učini novo krivično djelo. Istom presudom, optužena je obavezana da naknadi sudu troškove postupka u iznosu od 515,00 eura, u roku od 15 dana po pravosnažnosti odluke, dok je oštećeni J. E. radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva upućen na parnični postupak.

Protiv te odluke žalbu je blagovremeno izjavio punomoćnik supsidijarnih tužilaca, advokat Lj. N., koji istu osporava zbog odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom da se pobijana presuda preinači, tako što bi se optužena osudila na kaznu zatvora u granicama zakonom propisanim za predmetno krivično djelo.

U svom blagovremeno podnijetom odgovoru na žalbu punomoćnika oštećenih kao tužilaca branilac optužene, advokat B. L. je naveo da traži "pravičnost i zakonitost", pa se ima smatrati da predlaže odbijanje žalbe kao neosnovane.

Viši sud je u sjednici vijeća, koja je održana u prisustvu oštećenih kao tužilaca i njihovog punomoćnika, te branioca optužene (koji je u toku izvještavanja napuštio sjednicu vijeća iz objektivnih razloga), razmotrio cjelokupne spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, te je ocijenio navode žalbe, pa je našao:

- da je trebalo odlučiti kao u izreci.

U predmetnoj krivičnopravnoj stvari su prethodne odluke prvostepenog suda, K.br. 344/10 od 24.02.2012. godine i K.br. 872/12 od 12.07.2013. godine, uvažavanjem izjavljenih žalbi, ukidane rješenjima ovog suda, Kž.br.1046/2012 od 11.07.2012. godine i Kž.br. 163/2014 od 28.02.2014. godine, a u oba navrata zbog postojanja bitnih povreda krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tač. 8 ZKP. Navedenim rješenjima sudu je naloženo da otkloni ustanovljene bitne povrede krivičnog postupka, te je ukazano na procesne radnje koje valja izvesti, kao i sporna pitanja koja treba raspraviti u cilju donošenja pravilne i zakonite odluke.

Nakon ponovno sprovedenog postupka suđenja nižestepeni sud donosi pobijanu odluku, u toku čijeg donošenja, kao i u samoj presudi u pogledu odluke o glavnoj stvari (dakle izuzev dijela odluke o troškovima) nijesu

počinjene bitne povrede krivičnog postupka, niti povrede Krivičnog zakonika CG na štetu optužene, a na postojanje kojih povreda drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa čl. 398 st. 1 ZKP.

Ispitujući pobijanu presudu u dijelu odluke o izrečenoj krivičnoj sankciji, po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je shodno odredbi čl. 42 st. 1 KZ CG pravilno i potpuno utvrdio sve okolnosti koje su od značaja pri izboru vrste i odmjeravanju visine iste, međutim, pogrešno je zaključio da su u konkretnom slučaju ispunjene zakonske pretpostavke iz čl. 54 KZ CG, koje se odnose na izricanje mjere upozorenja - uslovne osude. U tom smislu, punomoćnik oštećenih kao tužilaca (premda neosnovano ukazuje na primjenu odredaba o ublažavanju kazne po vrsti, jer odluka o krivičnoj sankciji nije donešena u skladu sa čl. 45 i 46 KZ CG) sa pravom smatra da se izvršenjem uslovne osude ne može razložno očekivati ostvarenje opšte svrhe propisivanja i izricanja krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ CG, a prevashodno cijeneći sve okolnosti pod kojima je krivično djelo izvršeno, pa kako iste opredjeljuju težinu predmetne inkriminacije, djelo se nije moglo tretirati lakšim saglasno odredbi čl. 52 st. 2 KZ CG. Imajući izloženo u vidu, pobijanu presudu je u dijelu odluke o krivičnoj sankciji bilo neophodno korigovati, te je ovaj sud, uvažavajući osnovane žalbene navode punomoćnika supsidijarnih tužilaca, preinačio prvostepenu presudu u pobijanom segmentu, i to na način preciziran u dispozitivu odluke. Po stanovištu ovog suda, kazna zatvora u trajanju od jedne godine, u visini posebnog minimuma kazne kojom je zapriječeno izvršenje krivičnog djela iz čl. 389 st. 4 u vezi st. 3 i 1 KZ CG, u svemu je primjerena izvršenom krivičnom djelu i ličnosti optužene kao izvršioca, te predstavlja onu mjeru koja je neophodna da se postigne svrha kažnjavanja iz čl. 32 KZ, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl. 4 st. 2 KZ.

Ovaj sud je, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti saglasno odredbi čl. 389 st. 1 ZKP, ustanovio da je ista u odnosu na odluku o troškovima postupka zahvaćena bitnim povredama odredaba krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tač. 8 ZKP, a koje se ogledaju u nerazumljivosti izreke i nedostatku razloga o odlučnim činjenicama. Naime, kako su dvije prethodne odluke u meritumu ukinute, te u postupku pred ovim sudom dodjeljivani troškovi braniocu optužene u vidu nagrade za preduzete radnje (uz to, advokat L. je zahtijevao i dodjelu troškova na ime sastava odgovora na predmetnu žalbu) nižestepeni sud je očito preuranjeno donio odluku o troškovima koje optužena ima naknaditi u skladu sa čl. 229 st. 1 ZKP. Pored toga, sud prvog stepena propušta da utvrdi eventualne izdatke supsidijarnih tužilaca, pa budući da u izreci ne navodi, niti obrazloženjem odluke o

troškovima obuhvata sredstva unaprijed isplaćena od strane suda, bilo je nužno zastati sa donošenjem odluke o ovoj sporednoj stvari do trenutka pribavljanja potrebnih podataka, kao što nalaže odredba čl. 227 st. 2 ZKP i tek potom donijeti posebno rješenje o troškovima postupka. Sledstveno tome, a uzimajući u obzir okolnost da žalilac u uvodu pravnog lijeka uopšte ne naznačava da osporava odluku o troškovima (iako u žalbenom predlogu navodi da bi optuženu trebalo "obavezati na plaćanje oštećenim kao tužiocima svih troškova krivičnog postupka pa i onih nastalih u postupku po žalbi"), ovaj sud je povodom izjavljene žalbe, po službenoj dužnosti konstatovao da je sud prvog stepena na postupljeni način počinio bitne povrede krivičnog postupka iz čl. 386 st. 1 tač. 8 ZKP, uslijed čijeg postojanja je bilo nužno ukinuti odluku o troškovima i vratiti predmet prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Sa izloženog, a primjenom čl. 407 st. 1 i čl. 409 st. 1 ZKP, odlučeno je kao u izreci.

Zapisničar, Predsjednik vijeća - sudija,

Ivana Orović Miljana Pavličević

Sudija izvjestilac,

Hasnija Simonović
